ANDREI IANUARIEVICI VIŞINSKI

MOSCOVA, 23 (Agerpres) — TASS transmite necrologul lui Andrei Ianuarievici Vîşinski.

La 22 noiembrie 1954 a încetat subit din viaţă la New York în urma unei crize cardiace acute eminentul om de stat, membru al comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, prim locţiitor al ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S., deputat în Sovietul Suprem al U.R.S.S., Academicianul Andrei Ianuarievici Vîşinski.

A. I. Vîşinski s-a născut în anul 1883 în oraşul Odesa. El a luat parte din tinereţe la mişcarea revoluţionară şi a fost supus în repetate rînduri persecutărilor, deportărilor şi arestărilor din partea ohranei ţariste. In anul 1920 A. I. Vîşinski a devenit membru al partidului comunist.

După absolvirea în 1913, a facultăţii juridice a Universităţii din Kiev, A. I. Vîşinski a activat pe tărîmul literar şi pedagogic.

Din 1917 şi pînă în 1925 A. I. Vîşinski a ocupat funcţii de răspundere în Comisariatul Poporului pentru Alimentaţie iar ulterior la Tribunalul Suprem al R.S.F.S.R., fiind totodată profesor la catedra de drept penal a Universităţii de Stat din Moscova.

Din 1925 pînă în 1931 A. I. Vîşinski a ocupat posturi de conducere în învăţămîntul public, fiind rector al Universităţii de Stat din Moscova, membru în Colegiul Comisariatului Poporului pentru Invăţămîntul Public al R.S.F.S.R., locţiitor al preşedintelui Consiliului ştiinţific de stat al Comisariatului Poporului pentru Invăţămîntul Public al R.S.F.S.R.

Timp de mai mulţi ani (1931—1939) A. I. Vîşinski a ocupat posturi de conducere în organele procuraturii şi justiţiei sovietice, fiind procuror al R.S.F.S.R., locţiitor al Comisarului Poporului pentru Justiţie al R.S.F.S.R., iar mai tîrziu procuror al U.R.S.S.

Din 1939 şi pînă în 1944 A. I. Vîşinski a fost locţiitor al preşedintelui Consiliului Comisarilor Poporului al U.R.S.S. Tot în aceşti ani el şi-a început activitatea sa rodnică în posturi de conducere ale diplomaţiei sovietice. El a fost locţiitor al ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S., ministru al Afacerilor Externe, iar apoi reprezentantul permanent al U.R.S.S. la Organizaţia Naţiunilor Unite şi totodată prim locţiitor al ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S.

A. I. Vîşinski a participat la numeroase consfătuiri şi conferinţe internaţionale din cele mai importante atît în anii războiului, cît şi în perioada de după război. El a condus în repetate rînduri delegaţiile U.R.S.S. la sesiunile Adunării Generale a Organizaţiei Naţiunilor Unite. Remarcabilile sale cuvîntări în apărarea păcii şi securităţii popoarelor, împotriva agresiunii imperialiste şi pregătirii unui nou război sînt cunoscute popoarelor din toate ţările. Sînt de asemenea cunoscute meritele sale în apărarea intereselor ţărilor de democraţie populară şi ale întregului lagăr democrat.

Ocupînd posturi de conducere de mare răspundere ale statului sovietic, A. I. Vîşinski a desfăşurat în acelaşi timp o vastă activitate ştiinţifică, pe care nu a întrerupt-o pînă în ultimele zile ale vieţii sale. El a fost membru activ al Academiei de Ştiinţe a U.R.S.S. şi membru în Prezidiul Academiei de Ştiinţe a U.R.S.S.

La congresele al 18-lea şi al 19-lea ale P.C. (b) al U.R.S.S. A. I. Vîşinski a fost ales membru al Comitetului Central al partidului comunist. In tot timpul activităţii sale de stat şi diplomatice A. I. Vîşinski şi-a consacrat toate forţele, vastele sale cunoştinţe şi talentul său cauzei consolidării statului sovietic; a apărat neobosit interesele Uniunii Sovietice pe arena internaţională luptînd cu ardoare bolşevică pentru cauza comunismului, pentru consolidarea păcii internaţionale şi a securităţii generale.

Meritele deosebite ale lui A. I. Vîşinski faţă de statul sovietic şi partidul comunist s-au bucurat de o înaltă preţuire din partea guvernului sovietic. El a fost distins de şase ori cu Ordinul Lenin, decorat cu Ordinul Drapelul Roşu al Muncii şi cu diferite medalii.

Ne-a părăsit unul din cei mai de frunte activişti ai statului sovietic, un talentat diplomat sovietic şi eminent om de ştiinţă. A. I. Vîşinski a fost un fiu credincios al partidului comunist, plin de abnegaţie în munca sa, extrem de modest şi exigent faţă de sine însuşi. Oamenii sovietici vor păstra de-a-pururi în inimile lor amintirea luminoasă a lui A. I. Vîşinski, luptător activ şi neobosit pentru interesele Uniunii Sovietice şi ale întregului lagăr al democraţiei şi socialismului, pentru pace şi întărirea prieteniei între popoare.

In preajma întîlnirii de box dintre echipele R.P. Polone şi Franţei

VARŞOVIA (Agerpres). — PAP transmite:

La 26 noiembrie va avea loc la Paris întîlnirea internaţională de box dintre echipele reprezentative ale Franţei şi R. P. Polone. In vederea acestei întîlniri a fost alcătuită echipa care va reprezenta R. P. Polonă în meciul cu echipa Franţei şi care va boxa apoi la Antwerpen cu echipa Belgiei. Din echipă fac parte Kukier, Kasperczak, Stefaniuk, Niedzwiecki, Soczewinski, Drogosz, Ponanta, Pietrzykowski, Wojciechowski, Piorkowski, Grzelak şi Wengrzyniak.

Cercurile sportive franceze acordă o mare atenţie apropiatei întîlniri dintre cei mai buni boxeri amatori din cele două ţări. In cadrul unei conferinţe de presă care a avut loc zilele trecute la Paris preşedintele Federaţiei franceze de box, Gremaux, a scos în evidenţă buna pregătire a boxerilor polonezi, pe care, a declarat el, îi consideră drept cei mai buni din Europa.

Ziarele franceze scot în evidenţă succesele boxerilor polonezi şi în special victoriile obţinute cu prilejul turneului internaţional de la Sofia.

Primul meci al echipei Rezervele de Muncă din Leningrad în R. P. Albania

TIRANA (Agerpres). — TASS transmite:

La 21 noiembrie, în oraşul albanez Skodra s-a desfăşurat întîlnirea internaţională prietenească de fotbal dintre echipa selecţionată a asociaţiei sportive sindicale Puna şi echipa sovietică Rezervele de Muncă Leningrad. Jocul a luat sfîrşit cu rezultatul de 1—0 în favoarea fotbaliştilor sovietici. Punctul a fost înscris în minutul 33, în urma unei lovituri de 11 m.

Fotbalul peste hotare

● *Ultima* întîlnire din cadrul campionatului cehoslovac de fotbal s-a desfăşurat între echipele Ruda Hvezda Bratislava şi Banik Kladno. Victoria a revenit echipei Ruda Hvezda cu scorul de 2-1. Cu toate că a obţinut victoria, Ruda Hvezda rămîne pe locul trei în clasament.

● *Turneul* internaţional de fotbal rezervat echipelor de juniori care este organizat în fiecare an de către F.I.F.A., se va disputa în anul 1955 numai cu participarea echipelor din ţările europene. Incă nu se ştie ţara organizatoare, dar cele mai mari şanse le are Jugoslavia. Pentru prima oară la acest turneu participă şi echipa de juniori a R. Cehoslovace.

● *Intîlnirea* internaţională de fotbal Italia-Argentina care se va desfăşura la 5 decembrie la Roma, va fi condusă de către arbitrul austriac Steiner.

● *Federaţia* engleză de fotbal a făcut cunoscut că a trimis o adresă Secţiei Unionale de fotbal din U.R.S.S. prin care propune organizarea unor întîlniri tradiţionale între echipele reprezentative, de club şi de juniori ale celor două ţări. Aceste întîlniri ar urma să fie inaugurate în anul viitor.

Premierea echipelor participante la campionatul unional de fotbal pe anul 1954

Comitetul pentru Cultură Fizică şi Sport de pe lîngă Consiliul de Miniştri al U.R.S.S. a dat o Hotărîre prin care se decide premierea echipelor participante în campionatul unional de fotbal.

Echipei Dinamo Moscova, care a ocupat primul loc, i se acordă titlul de campioană a Uniunii Sovietice pe anul 1954. Dinamoviştilor li s-a înmînat drapelul transmisibil al Comitetului pentru Cultură Fizică şi Sport şi diploma de gradul întîi. Jucătorilor le-au fost conferite medalii de aur.

Diploma de gradul doi a fost acordată echipei Spartak Moscova care a ocupat locul doi. Jucătorii echipei au primit medaliile de argint. Echipa Spartak din Minsk, care a ocupat locul trei în cadrul campionatului unional de fotbal, a primit diploma de gradul trei. Jucătorii echipei au primit medaliile de bronz.

Scurte ştiri externe

SUCCESUL GIMNASTELOR CEHOSLOVACE IN SUEDIA

PRAGA. — De curînd, a avut loc la Stockholm întîlnirea internaţională de gimnastică dintre reprezentativele feminine ale R. Cehoslovace şi Suediei. Intîlnirea s-a desfăşurat în sala Eriksdalshalle, echipele prezentîndu-se în următoarele formaţii: R. Cehoslovacă: Chadimova, Brdichova, Drazdikova, Vanciurova, Rechova, Marejkova, Chabkova, Janebova. Suedia: Lindberg, Nordin, Pettersson, Broman, Berg, Karlen, Hedberg, Blomberg. Intîlnirea a luat sfîrşit cu victoria gimnastelor cehoslovace la scorul de 220,55—217,15. Individual, pe primul loc s-au clasat maestrele sportului Chadimova şi Vanciurova care au totalizat cîte 37 p. Pe locul trei s-a clasat Drazdikova cu 36,95 p. iar pe locul patru suedeza Lindberg cu 36,40 p.

INOTATORII CEHOSLOVACI INVINGATORI LA VIENA

VIENA. — In capitala Austriei s-a desfăşurat întîlnirea internaţională de nataţie, dintre reprezentativele Austriei şi R. Cehoslovace. Victoria a revenit înotătorilor cehoslovaci la scorul de 124,5—98,5. In timpul concursurilor înotătoarea cehoslovacă Skoupilova a stabilit un nou record cehoslovac la proba de 100 m. fluture realizînd timpul de 1:20.4.

PARTICIPAREA PATINATORILOR S.U.A LA CAMPIONATELE MONDIALE ESTE INCERTA

PRAGA. — Federaţia americană de patinaj viteză a făcut cunoscut presei că va participa la campionatele mondiale de patinaj viteză care se vor desfăşura în anul 1955 la Moscova, numai în cazul cînd va putea strînge suma de 3000 dolari, sumă necesară pentru a putea trimite echipa completă la Moscova.

INTILNIRI ATLETICE INTERNAŢIONALE

STOCKHOLM. — După ştirile sosite din Suedia, Federaţiile de atletism ale ţărilor nordice au planificat pentru anul 1955 întîlnirile: Scandinavia — Uniunea Sovietică şi Scandinavia — Ţările Balcanice.

Din POŞTA INTERNAŢIONALĂ

UN ARBITRU FĂCUT K. O.

Profesia de arbitru, în boxul profesionist american, nu este totdeauna uşoară şi mai cu seamă lipsită de riscuri. De aceasta s-a convins personal, ba chiar pe propria-i piele, Ray Miller, care de mulţi ani conduce marile meciuri de box din S.U.A., bucurîndu-se de prestigiul celui mai bun arbitru de peste ocean. Dar iată că la partida profesioniştilor Castellani-Durando, i s-a întîmplat ceva cam... neplăcut şi neprevăzut.

Inverşunarea cu care se înfruntau cei doi adversari a dat mult de lucru arbitrului Miller. Spre sfîrşitul luptei, cînd reprizele rămase erau hotărîtoare în aprecierea avantajului, o intervenţie a arbitrului a părut secundului lui Castellani ca defavorabilă pentru elevul său. Fără să stea mult pe gînduri, el a sărit pe ring şi, ajutat de manager, a aplicat „o serie“ la figură şi corp arbitrului care, stupefiat de acest atac neaşteptat, nu a avut timp să riposteze, prăbuşindu-se la pămînt. In ajutorul lui Miller au venit secunzii lui Durando, iar apoi, cînd şi cei doi boxeri, uitînd de disputa lor, au sărit în apărarea părţilor „beligerante“ încăierarea a devenit generală, spre satisfacţia şi marea distracţie a publicului dornic de senzaţii tari.

A fost nevoie de intervenţia poliţiei pentru a potoli scandalul, din care arbitrul Miller a ieşit foarte „şifonat“ şi cu semne evidente ale „agresiunii“ pe faţă. O întîmplare obişnuită în lumea sportului capitalist...

„AM VĂZUT TOTUL“

Acesta este titlul unei cărţi care a făcut senzaţie în fotbalul englez, provocînd şi un scandal, considerat ca cel mai mare din istoria sportului cu balonul rotund de pe insulă. Autorul cărţii, este cunoscutul internaţional Merrick. El arată în paginile ei jocul brutal la care se dedau mulţi fotbalişti englezi, mai cu seamă în lupta cu portarii, Merrick critică cu asprime pe toţi aceia care se pretează la atacuri neregulamentare asupra portarilor, provocînd dese accidente şi indisponibilităţi. El dă ca exemplu (care nu trebuie urmat) pe centrul atacant al echipei Ţării Galilor, Trevor Ford, „campion“ al jocului brutal şi periculos. Furios de afirmaţiile făcute de Merrick, centrul înaintaş al echipei Ţării Galilor l-a dat în judecată pe portarul naţionalei engleze, acuzîndu-l... de calomnie.

Acţiunea urmează să se judece, avînd un număr record de martori. Federaţia engleză, aşa cum se poate întrezări din spicuirile presei, are suspiciuni în privinţa turnurii pe care o va lua procesul, temîndu-se ca el să nu constituie un punct de plecare pentru o analiză publică a situaţiei din fotbalul englez. Şi aceasta fireşte că nu i-ar conveni.

JOE LOUIS DA SFATURI MICULUI JOE

Deşi a părăsit ringul de mulţi ani, fostul campion mondial la toate categoriile, negrul Joe Louis, continuă să apară în coloanele ziarelor şi revistelor. Popularitatea nu i se datoreşte acum victoriilor strălucitoare din trecut, ci... fiului său, în vîrstă de 8 ani, care poartă, de asemenea, numele de Joe şi care este foarte bine dezvoltat fiziceşte.

Ziariştii americani, dornici de subiecte senzaţionale, scriu deseori ample reportaje despre fiul fostului campion. Nu de mult, corespondentul unui mare cotidian new-yorkez a luat un interviu lui Joe Louis, întrebîndu-l dacă prevede micului Joe o carieră sportivă la fel de strălucită ca a sa.

„Nu l-aş sfătui pe fiul meu, a spus Joe Louis, *să îmbrăţişeze cariera de boxer profesionist. Laurii victoriilor mele, atît de admirate şi invidiate, au avut mulţi spini“.*

Fireşte că Joe Louis se referă la regimul de sălbatecă exploatare a boxerilor din partea managerilor cruzi şi veroşi, la maşinaţiile de culise cărora le cad victime atîţia campioni, la sfîrşitul tragic pe care soarta l-a rezervat multor stele ale boxului profesionist.

„Visez pentru Joe al meu o meserie mai sigură, o carieră serioasă. Aş vrea să poată trăi o viaţă omenească“.

Nu-i greu de văzut în declaraţiile lui Joe Louis amărăciunea unui mare sportiv, dezgustat de ambianţa în care a fost nevoit să-şi ducă activitatea. Ele, desigur, n-au fost tocmai pe placul ziaristului american.

ARBITRII ARGENTINIENI... IN GREVĂ

A devenit obişnuit în fotbalul sud-american ca majoritatea meciurilor de campionat să fie conduse de arbitri străini. Federaţiile respective apelează la serviciile acestora, în speranţa că vor putea asigura măcar un minimum de ordine la întîlniri care stîrnesc atîtea pasiuni. In Brazilia, Uruguay, Columbia, Venezuela arbitrii străini sînt de mai multă vreme oaspeţii federaţiilor respective.

Anul acesta şi Argentina a recurs la serviciile arbitrilor de „import“. Aceasta a provocat indignarea profesioniştilor autohtoni, care au protestat violent împotriva acestei hotărîri. In afară de faptul că s-au simţit jigniţi de acţiunea federaţiei de fotbal, arbitrii argentinieni au protestat împotriva faptului că străinii primesc bareme duble faţă de ale lor. (probabil că în sumele alocate arbitrilor străini intră şi primele de asigurare, deoarece conducătorii meciurilor nu au siguranţa că vor ieşi teferi de pe teren).

Arătîndu-se foarte solidari, arbitrii argentinieni s-au pus în grevă, fapt care periclitează serios desfăşurarea campionatului, deoarece cu 5 arbitri străini este greu de dus la capăt o astfel de competiţie. Mai ales că argentinienii au refuzat să accepte chiar şi delegaţii de arbitri de tuşă.

CUM A AJUNS MIRAMAR-CLUB DIN URUGUAY IN PRIMA DIVIZIE DE FOTBAL

Moravurile care domnesc în fotbalul din America Latină au atins manifestări care, deseori, par de domeniul fantasticului. Astfel, ziarul uruguayan El Plata, care apare la Montevideo, relatează în numărul său din 26 octombrie o întîmplare de-a dreptul senzaţională din fotbalul sudamerican.

In Uruguay a fost descoperită o societate de tranzacţii sportive (organizată după toate regulile „artei“) care se ocupa cu aranjarea de rezultate în meciurile de campionat. In acest scop, societatea anonimă (la figurat şi la propriu) încasa sume fabuloase. Tîrgul era simplu şi eficace: patronii unui club plăteau cota fixată, (în funcţie de valoarea şi importanţa meciului), iar restul privea exclusiv „societatea“. Ea intra în legătură cu arbitrul cu jucătorii şi, uneori chiar cu patronii echipei care trebuia să piardă meciul. Un ofsaid neobservat, cîteva greşeli de apărare, un 11 metri şi... totul era în regulă. Echipa care a plătit cîştiga meciul, echipa care a pierdut a primit banii, societatea şi-a oprit desigur „partea leului“, toată lumea era mulţumită.

Afacerile societăţii ar fi mers şi pe mai departe dacă în prima divizie a ţării nu ar fi promovat o echipă revoltător de mediocră: Miramar-Club. Aceasta şi-a asigurat „succesul“ prin sume colosale, plătite de la meci la meci, misterioasei societăţi de tranzacţii şi aranjamente. Dar, secretul a fost trădat şi cazul a fost deferit justiţiei. Pînă una-alta însă, Miramar-Club a rămas în prima divizie a Uruguayului.

VALERIU CHIOSE
ION OCHSENFELD